

M I E M E S T R E E C H

Bert Frijns (79) is voor de vijfde keer koning geworden bij de Koninklijke Sociëteit van Handboogschutters Sint Sebastiaan 1408 Maastricht.

Sociëteit?

„Wij zijn de oudste vereniging van Maastricht. Volgend jaar bestaan we zeshonderd jaar. In 1408 heeft de stedelijke overheid een handboog-gilde opgericht dat de taak had de stadswallen en de molen te bewaken. In 1878 verleende koning Willem III het predikaat 'koninklijk'. Wij schieten uitsluitend met de handboog. Ons schuttersterrein ligt langs de Sint-Pietersberg, bij de midgetgolfbaan. Hiervoor zaten we aan de overkant bij Bergrust. Ja, ook toen de camping er was. De kampeerders kwamen wel eens de pijlen terugbrengen die in hun pannen terecht waren gekomen.”

Lidmaatschap?

„Ik ben vijfenvijftig jaar bij de *Bastiaanen*, zoals wij dat noemen. Vanaf mijn vierentwintigste. Dat gaat van vader op zoon. Mijn vader Sjang was erbij, mijn twee zoons en zelfs een schoondochter zijn er nu bij. Die vereniging betekent alles voor mij. Je bent *Bastiaan* of je bent het niet. Jammer dat het zo moeilijk is om nieuwe leden te krijgen. We hebben zo'n vijftwintig leden, maar we zijn druk bezig om de jeugd ervoor te interesseren. We proberen van alles. Maar de mensen hebben geen tijd meer voor verenigingen. Ook op zondag hebben ze het druk. Al hebben ze altijd wel tijd voor de koopzondag. Dat is nou net het gekke. In een stad als Maastricht spreekt een schutterij niet aan. Op de dorpen is dat wel anders. Daar tel je niet mee als je niet lid bent. Jammer, maar zo is het nu eenmaal.”

Schutterskoning Bert Frijns. foto Johannes Timmermans

Schutterskoning?

„Ik dacht: ik word het nooit meer.

Het ging om 't laatste stukje. Er zijn zesendertig kleine vogeltjes en vijf grote. Die op de bovenste punt blijft over. Daar gaat het om. Mijn twee zoons waren nog voor me. Ik dacht: ik kom niet meer aan de beurt. Toch had ik schijnbaar een goed moment. Je moet je op je gemak voelen als je de boog trekt. De meesten staan verkrampd en dan maken ze zich moe voor niks. Je ziet ook dat, als ze eenmaal fout staan, ze dat niet meer goed krijgen. Dan vallen ze steeds weer terug in de oude houding. Dat het dan toch weer van de *awwe* moet komen. Ik ben 't al vier keer eerder geweest. Nee, keizer ben ik nooit geworden. Dan moet je drie keer achter elkaar koning zijn. Ik heb nog niet meegemaakt dat dit iemand

is gelukt. Terwijl eentje wel elf keer koning is geweest. Er expres naast schieten? Ik geloof niet dat iemand dat zal doen.”

Activiteiten?

„Wij gaan nog wel eens op zondag naar een andere vereniging in België. Daar kun je op zondag nog echt gaan schieten. In Nederland doen ze het alleen nog in Tilburg en in Zeeuws-Vlaanderen. Ons hoogtepunt is het jaarlijkse koningsschieten met Pinksteren. Maar we lopen ook mee in stoeten, zoals de reuzenstoet en de Heilighdomsvaart.”

Trots van Maastricht?

„Wat dacht je. De Sebastiaanen. Ik vind dat de gemeente daar ook wel wat trotser op mag zijn. Ik geloof niet dat er ooit een politicus is komen kijken.”

Wat mist Maastricht?

„Voor mij niks. Of ja, misschien dat ze het parkeren in de stad maar eens minder duur maken.

Op deze manier jaag je de mensen de stad uit. Ik ga niet meer zo vaak de stad in, maar ik heb 't al een keer gehad dat ik even naar een begrafenis was.

Ik had meteen een bon. 't Is of ze het uitzoeken.”

Favoriet café?

„Ik kom alleen nog bij de Midgetgolf. Daar hebben we ook onze vergaderingen. En in onze eigen bar op het terrein.”

Huidvleis?

„Ik koop het nog wel eens. Maar ik eet het nooit met roggebroom. Alles puur. Het doet me denken aan de oorlog. Toen we stiekem slachtten in de garage. Paarden, koeien en varkens, maar vooral die varkens schreeuwden de hele boel bij elkaar.

Favoriete plek?

„Laat mij maar op onze wei zitten. Met de hele stad aan je voeten. Het mooiste uitzicht over Maastricht.”

Lelijkste plek?

„Die graansilo. Het Landbouwbelaang. Dat was vroeger onze speelplaats. Mijn vader had een taxibedrijf aan 't Bassin.”

Grootste wens voor Maastricht?

„Dat mensen meer van elkaar leren verdragen. Net als vroeger.

Toen kon je iemand gewoon de waarheid zeggen. Dat mag nu niet meer.”

Engelien Beker

Van april tot oktober is er op maandag- en donderdagavond handboogschieten op het terrein aan de Sint-Pietersberg. Van 19.00 tot 20.30 uur.